

Ch ị ng 11

Oán Mùa Hoa

Khi v ị n V ị ng cung thì ấ là gi ị t m t kh c, bên ngoài tr ị càng lúc càng nóng, tôi bèn sai ng ị i buồng rèm trúc n ị c a chính và c a s ị xu ng, l ị cho buồng thêm m t l ị p rèm sa tr ị ng mu t bên trong, ng ị n h t nh ị ng tia n ị ng t ị ngoài chỉ u vào.

Nhu Nghi ị i n khi ị c xây d ị ng ấ ph ị t n khá nhi u tâm s c, gi a t ị ng ngoài và t ị ng trong có m t kho ng tr ị ng r ị ng ch ị ng m t th ị c, trong ngày hè nóng n c có th ị nhét nh ị ng t ị ng b ị ng vào ó ị h nhi t. Tôi v ị n s ị nóng, gi ị l ị i ang mang thai, cho nên ị c Huy ị n L ị ng quan tâm vô cùng, trong ị n lúc nào c ị ng s ị n b ị ng t ị ng s ị d ị ng. Ngoài ra c ị n a canh gi ị Ti u Doãn T ị l ị i ị ích thân d ị n theo các ti u thái giám ị i dùng n ị c gi ị ng mát l ị nh x ị kh ị p xung quanh ị n m t l ị n, khi n không khí b ị t khô hanh, r ị i tr ị c ị n còn có ao sen t a h ị ng thoang tho ị ng cùng các cây c ị th ị r ị p bóng xanh mát, do ó Nhu Nghi ị i n l ị i càng thêm thanh t ị nh, mát m ị , ch ị ng còn sót l ị i chút nóng n c c a mùa hè.

Vì còn khá lâu n a m ị t ị i th ị gian dùng b a tr a, nhà b ị p li n dâng lên m t bát canh t m gi ị tr ị ng b ị m u có tác d ị ng an thai ị nh th n, bên trong có b ị thêm ít táo t ị ng v ị ng t, ngoài ra còn kèm theo m t ị a bánh b ị nhân h t thông.

Tôi u ị ng th ị m t ị ng m r ị c ị i nói v ị C n T ch: “Bát canh t m gi ị tr ị ng b ị m u này không t ị , c ị ng có tác d ị ng an thai ị nh th n nh ị ng so v ị m y th ị thu c an thai ị ng ng t kia thì t t h n nhi u.”

C n T ch c ị i, nói: “V y ị nô t ị i ban th ị ng cho g ấ u b ị p n u món canh này.”

Tôi l ị i ch tay vào ị a bánh b ị nhân h t thông. “Ta bây gi ị c nhìn th y b ị là bu ị n nôn, b o b ị nh ị làm m t món khác thanh ị m mang t ị i ấ y, th ị này thì b ị i.”

C n T ch nói: “V y nô t ị ph ị ph t g ấ u b ị p làm bánh th ị nào ấ y?”

Tôi kh ị gõ ngón tay xu ị ng bàn, tr ị m ngâm nói: “Ta v a t ị i Nhu Nghi ị i n, nh t ị nh ph ị t o d ị ng quy c ị th ị ng ph t phân minh m ị c. Ng ị i mang b c ị i th ị ng cho g ấ u b ị p n u canh, còn g ấ làm bánh thì t m ch ị a c n ph t v ị i, ch r n d y vài câu là c r ị i.”

C n T ch v a m i “vâng” m t ti ng, bên ngoài ã vang lên ti ng thông báo: “Hu Quý t n ị ng Lê cung t i.”

My Trang vén rèm i vào, t i c i nói: “Bây gi ị ang có thai, th c là không đ h u h ị chút nào nh !”

Tôi th y t ị y hôm nay n m c g n gàng, tinh th n c ng t t, trên ng ị là m t chi c áo ch n màu h ng, bên trên thêu nh ng bông hoa cúc b ng ch b c, phía đ ị là m t chi c váy dài màu xanh lam, n i uôi mỳ th p thoáng nét vui t i ho t bát. Tôi nhìn th y v y thì b t giác vui lây, c ng c ị, nói: “Sau khi t i Nhu Nghi ị n này mu i c ị luôn c m th y mình còn thi u m t v khách quý, không ng thoáng ó mà t ị t i ị r i.” Sau ó li n quay sang b o Hoán Bích: “Mu i ị mang bánh c ị mài nhân táo mà My t t thích nh t t i ị, trà thì nh ị ch n Bích Loa Xuân, nhanh lên nhé!”

Ngay n n i khốe m t My Trang c ng tràn ng p nét c ị. “Mu i còn nh bánh c ị mài nhân táo c a ta, ta thì v n ch a quên mu i khi có thai s n đ u m , do ó c bi t làm m t ít bánh hoa qu tr n b t c sen thanh m mang t i ị. Nào ng v a t i c a Nhu Nghi ị n li n nghe th y mu i nh dùng i m tâm ị p quy c .”

Tôi kh c ị, nói: “Nhu Nghi ị n nhi u ng ị, mu i thì ang có thai, ch e sau này s c ịng l ị h n nên ành l p quy c ngay t ị bây gi .”

My Trang kêu Thái Nguy t b c lên phía tr c, t tay m h p th c n l y ra m t a bánh hoa qu tr n b t c sen, kh m m c ị. “Hoàn Phi n ng n ng xin h ị n m th ị, n u không v a ý thì c ph t th n thi p.”

Tôi không kìm c b t c ị. “Thì ra cái tính hay ùa c a t t v n ch a b th i gian làm cho mai m t.” V a nói tôi v a c m m t mi ng bánh lên n th , r i bèn c m khái: “Bao nhiêu n m r i, bánh hoa qu tr n b t c sen t làm v n là ngon nh t, khi còn ị chùa Cam L , m i l n ngh t i, mu i u th y thêm vô cùng.”

“N u mu i thích n, ta s ị ngày ngày làm r i mang t i ị cho mu i.” T ị y c m l y bàn tay tôi, nghiêm túc nói: “Th y mu i tr v , lòng ta vui m ng khôn xi t. Th t không ng r ng... Th t không ng r ng chúng ta còn có ngày c g p l i nhau và nói chuy n v i nhau.” Còn ch a nói xong, gi ng t ị y ã tr nên ngh n ngào, n i khốe m t c ng th p thoáng ánh l .

S ng m i tôi b t giác cay cay. “Mu i ã v ị r i, t nên vui m i ịng, sao ang yên ang lành l i khóc th này?”

Thái Nguy t ng k bên nói: “Sau khi n ng n ng r i cung, ti u th nhà nô t ngày ị m lo l ng, ch s ng ị bên ngoài ph i ch u v t v . T sau l n

gặp mặt anh Lưu Vân, thì u thì l i càng ch ng th yên tâm. Bây giờ thì t t quá r i, n ng n ng và t i u th r t cu c ã l i c bên nhau.”

S c m t b ng tr nên giá l nh, My Trang d a theo quy c mà qu xu ng. “Th n thi p bá i ki n Hoàn Phi n ng n ng, n ng n ng kim an.”

Tôi b t giác c kinh, chu i ng c bích ang c m tu t tay r i xu ng, s i dây xâu b t ra làm nh ng viên ng c b n v ng i lo n x , vô s âm thanh trong tr o giòn tan không ng t vang lên. Tôi ch ng có tâm tr ng âu mà ý t i chúng, v i khom ng i xu ng My Trang. “T t c n gì ph i th này? Chúng ta mà l i x a l v i nhau n th sao?”

My Trang hành l xong li n m m c i nh c , kéo tay tôi cùng ng d y và ng i xu ng gh , nói: “Th nh t là quy c dù gì c ng không th thi u c, mu i v cung ã là vi c m ng l n r i, còn có thai và c phong làm phi, mà ta thì v n ch a chúc m ng mu i ti ng nào. Th hai là bây giờ mu i ã ngôi phi, ta hành l nh th là có ý nh c mu i r ng bây giờ mu i a v hi n hách, ã có v n li ng i ch v i ng i ta r i.” Khi nói l i này, trên m t My Trang luôn ng p nét c i, th nh ng cái v l nh b ng y ý v bên trong n c i y thì l i có th d dàng nh n ra c.

Lúc này, trong i n rèm treo l p l p, b u không khí t nh l ng nh th m th n c mùa thu. T trong chi c lò h ng b ng ng ch m kh c hình d thú t a ra mùi h ng bách h p thanh nhã, nh ng làn khói th m v ng v t t a i nh có nh không, ph lên b c rèm m ng manh trong su t khi n ng i ta có c m giác nh ang trong Dao ài tiên c nh.

Phía ngoài b c rèm, tôi loáng thoáng nhìn th y nh ng ng i h u ang thông tay ng im nh t ng g , bèn ngo nh u qua kh g t: “ úng là h , ã có nhi u h ng hoa th này r i còn t h ng làm gì n a, không bi t s làm mùi th m tr nên h n t p hay sao?” C n T ch v i sai ng i mang lò h ng ra ngoài, l i c n th n nh t nh ng viên ng c bích r i d i t lên b vào m t ch , sau ó đ n theo t t c ng i d i lui i. T i lúc này tôi m i nói: “Ý c a t mu i không ph i là không hi u... Càng ngôi cao s càng nguy hi m, h n n a mu i l i ang có thai, còn tr v m t cách long tr ng nh th n a.”

My Trang kh m m c i. “Nh v y c ng t t, coi nh là m t l i c nh cáo nh nhàng. N u mu i c im h i l ng ti ng tr v , th t ch ng rõ ám t i u nhân a b n nh n t trong cung s có thái th nào n a.”

Tôi kh búng móng tay m t cái. “ i u này mu i t t nhiên hi u rõ, l i h i v n luôn song hành, trên i này ch ng th có chuy n l ng toàn k m .” Tôi ng m nghĩa khí s c My Trang m t chút, c i, nói ti p: “Trông khí s c t t t quá, hôm nay không th y t n ch Hoàng h u th nh an, mu i còn t ng t b m c .”

My Trang kh ị c ị m t ti ng, c p trâm vàng trên ụ kh rung rinh. “Ta hi n gi g n nh ị có th ị t ịnh là ng ị c a Thái h u r i, l i ngày ịm bên h u h Thái h u, do ị ó không c n ngày ngày ị n ch Hoàng h u th nh an n a.”

Nói ị n Hoàng h u... Tôi thoáng tr m ng ịm, r t cu c v n kh ị c t ti ng h ị: “Nàng ta th ị c s m c b nh hay ch gi v v y?”

My Trang “h ị” l nh m t ti ng, ánh m t bình l ng nh m t n c h thu, không có l y m t g n sóng. “Nàng ta m c tâm b nh, còn cái ch ng au ụ kia ch ng qua là b nh c t lâu r i.” D ng l i m t chút, t ị y ch m r ịi nói ti p: “Ch m t mình T ị Ti p d c ng ị cho nàng ta au ụ, thêm vào ó l i lao tâm kh t su t bao n m, bây gi ị còn có thêm mu i n a.” N c ị c a t y r t cu c ấ l i hi n lên trên m t. “Hoàn Nhi, ta th ị t không dám tin chúng ta còn có ngày ị c g p l i nhau trong cung th ị này.”

Tôi m m c ị, kh ị nói: “ ị ng nói là t t , ngay ị n mu i c ng ch a t ng ngh r ng mình còn có ngày hôm nay.”

Trên m t My Trang tràn ng p nét c ị, ôi hoa tai hình hoa sen theo n c ị mà rung rinh ánh lên nh ng tia sáng màu tím l p lánh, khi n dáng v ị oan trang c a t y nh ị c t ng thêm m t nét quý n r khó t . “Khi Ôn Th c S nói v i ta là mu i ấ có thai, ta còn không dám tin, ai ng ị ch vài ngày sau, trong lúc ta ang h u h bên c nh Thái h u thì Hoàng th ị ng h ng ph n i vào, nói là mu i ấ có thai, xin Thái h u nh o t. Vi c mu i v cung tuy trái v i gia pháp c a t tiên nh ng l i có liên quan t i dòng dõi hoàng t c, ấ th m y ng ị mà Hoàng th ị ng hi n ang s ng ái l i ch ng ra gì, Thái h u suy ị ngh l i, cu i cùng ành ng ý mu i v cung.”

Tôi h h ng nói: “Mu i ch ng qua ch ị có chút may m n mà thôi, l i c Thái h u th ị ng tình mà làm ch ị cho n a.”

My Trang li c nhìn b ng tôi, c ị t m t m. “R t cu c v n là mu i có phúc. Nghe nói ngay trong l n ụ Hoàng th ị ng t i ch mu i thì mu i ấ có thai r i.” N c ị c a t y t nhiên tan b i n, t a nh bông hoa ụ cành b ng n gió th i r ng, y n i bu n th ng. “Ch là l n này mu i tr v , e r ng s l i ph i s ng cu c s ng ch ng ị c bình yên nh tr c. Mà gi ịây mu i thân ngôi cao, nh ng cu c tranh ụ có l s còn kh c li th n, hao tâm t n s ch n x a g p b i ph n.” Trong s bu n th ng, My Trang b t giác l v l ịng t ịng. “Hoàn Nhi, ta không bi t m t cu c s ng nh v y ị v i mu i mà nói là t t hay không t t, dù r ng bây gi ị chúng ta l i có th ị ngày ngày ị bên nhau nh tr c kia.” Bàn tay t ị y h ị giá l nh, t a m t kh ị ng c tr ng Hòa ị n th ng ph m, kh l t qua làn tóc mai m m n c a tôi.

Tôi h ị nghiêng ụ, s i tua b c trên cây trâm ng c cài ụ nh nhàng ung a qua l i, viên á t ng vi ịnh cu i s i tua cà nh qua b má ngay d i

ch tóc mai tôi, mặt cảm giác lạnh buốt làn da truyền tới tận trong tâm khảm. Ngoài nhìn, vầng trăng bóng chầy dài, len qua gìa khe hở trên tấm rèm trúc chiếu vào trong nhìn, lúc này ngay nhìn trăng nhìn nhàn nhàn nên rõ ràng nhìn, “tí tách tí tách” vang lên không ngừng, tựa như giọt mưa gõ nh vào lòng người.

Tôi cúi đầu vuột về bên mình, lầm bầm nói: “Nếu không vì đứa bé này...”

My Trang chột thẫn dài mặt thì ng, bên trong man mác nhìn bị ai. “Hoàn Nhi, có lẽ lần trước ta không nên nói với muội về chuyện huynh truyền gia muội.”

Tôi nhìn thấy, giọng nói chột tr nên lạnh buốt: “Nếu không nói cho muội biết, lẽ nào lại truyền mặt nhìn huynh truyền gia muội phát hiện rồi chứ? Lành Nam sao?”

My Trang giật thốt tay tôi, lạnh thấu xương. “Ta biết chứ, nhưng nghĩ như chúng ta trước giờ đều không sợ vì bản thân mình, cha mẹ huynh cùng với hàng thân tộc không muốn ai không phải là gánh nặng của chúng ta. Nhưng bất kể thế nào, chúng ta vẫn bên nhau là tất cả.”

Lòng tôi bỗng trào dâng mặt cảm giác áp bức mà miêu tả bằng lời, gìa chần chừ nhìn nhìn này, tôi dù sao cũng vẫn còn My Trang. Tôi không nói gì, chột nhìn thấy, muội vẫn lạnh dù không nói ra cả hai bên cũng hiểu rõ.

Sau khi lắng im mặt lát, tôi thẫn thẫn nói: “May mà ca ca đã cứu vãn kinh doanh, muội cũng yên tâm phần nào.” Trong giọng nói của tôi bỗng trào lên mặt tia đ đ, tựa như vết máu thấm chẩy xuống trên lưỡi dao sắc bén: “My thì, nếu bắt ép quá, con nghĩ ta có thể làm ra như vậy vì c mà ngay bản thân cũng không ngừng. Nhưng kìa hi nhà h Chân tan của nát nhà ó, lúc này ch ch n ang au ul m ấy.”

My Trang đưa tay lên cằm, chỉ c móng tay gìa bằng vàng ròng phần chiếu như tia sáng màu vàng lấp lánh. “Chẳng biết đâu lúc này gìa ó ch e ã càng đ đ i h n r i. Có muội này ta không phải là kẻ, ch dùng mặt câu “Nguy Nguy t Y n xung nguy t” là có thể cảm tức T Tỉ p đ, bây giờ có thể nói là hoàn toàn r nh tay gìa phó với muội rồi, muội nh ph c n th n y.” My Trang thẫn than: “Nếu không có lẽ như c nh của muội, lẽ ý quan sát mặt này, ta thẫn không sao tin nhìn Hoàng h u thẫn ngày vẫn luôn nhìn thấy là mặt con nghĩ nh th.”

Tôi kh n n c i, mặt tay a t i tr c b ng làm ra t th b o v . “Nàng ta sao lại không nhìn c ch, nhưng ngón ngón nh làm cho sợ phi b ph tru t, h u cung ch ng có hoàng t, nàng ta thẫn tinh thông vô cùng.”

My Trang cau mày v ị c m ghét. “Bây gi ị có An L ị ng Dung và Qu n V n ị ng tr ị giúp, nà ng ta l ị càng nh ị h ị thêm cánh, a v ị trong cung khó ai làm suy chuy n ị c.”

Tôi c ị l ị nh m t ị ti ng. “K t c c th ị nào còn ch a ai bi t r ị, t c ị ch xem”, r ị l ị thoá ng l ị v ị nghi ho c. “V T ị Ti p d ị ó tuy mu ị ch a t ị ng g p nh ị ng ch c c ị ng ph ị là h ị ng phi phạm, b ị ng không d ị s ị kh ị ng ch ị nghiê m ng t c a Hoà ng h u, làm sao l ị có th a ị c. Hi n gi ị dù a ng b c m t ị c nh ị ng ch c nà ng ta không ch u ng ị yên ch ị ch t ị âu.”

My Trang kh ị l c ị u, m y c a y tr a m cài trên búi tóc nh ị nh a ng lay ị ng. “Mu ị ch a g p T ị Ti p d ị nên ch a bi t ị tính tình nà ng ta ó th ị. Nà ng ta là ng ị th ị ng minh nh ị ng r t a c m, thân th ị thì y u u ị, â y l ị là cái th a ị u l ị nh ị ng qu n mà t ị làm h ị n b n thân thì th c khó mà l ị ng tr ị c ị c k t qu ị.”

Tôi “h ị” l ị nh m t ị ti ng, nói: “Hi n gi ị T ị Ti p d ị ã b c m t ị c, m c ị tiê u t ị p theo t ị nhiên là mu ị. Nà ng ta ị này a u b nh ị liên miê n, dù hai phi t n có s y th a ị thì c ị ng ch ị ng d ị nh d a ng gì t ị nà ng ta. V Hoà ng h u n ị ng n ị ng này c a chúng ta ú ng là tuy t ị nh th ị ng minh.”

My Trang kh ị m m c ị i. “Mu ị tr v r ị lòng ta v ị ng v a ng h n nhi u l m. Nh ị ng n m nay ta cùng K ị nh Phi ch m sóc Lung Nguy t, c m gi a c gi ị ng nh ị i trên b ị ng m ng, có ng ị m ru t nh ị mu ị b ị n dù gì c ị ng t t h n m t chút.”

Tôi nh ị n th a ị h ị h ị ng c a Lung Nguy t v ị tôi h ị m qua, b t gi a c lòng th m ng ị ng n. “Nh ị ng nhìn b d ị ng c a Lung Nguy t h ị m qua, hi n nhiê n là không nh ị n ra mu ị.”

My Trang m ị m môi c ị i kh ị. “Lung Nguy t t nh ị ã c K ị nh Phi nuôi n ị ng, mu ị m ị sinh nó c ba ngày thì ã r ị kh ị nó r ị, Hoà ng th ị ng l ị không cho phép ng ị khác nh c t ị, nó làm sao bi t mu ị là m ru t c a nó ch ị, nh t th ị h ị h ị ng c ng là l ị th ị ng. May mà th ị gian còn dài, d n d n m ị v ị c s t t lên th ị. Hay là, mu ị òi l ị Lung Nguy t a v V ị ng cung nuôi d ị ng c ng t t.”

Tôi a ng nh ị lên t ị ng tán th a ng, ch t nh ị l ị nh ị ng l ị mà Hoà ng h u ã nói ra ngay tr ị c m t K ị nh Phi h ị s a ng, lòng d b t gi a c ngu ị l nh, ch ị à nh nói: “V ị c này c ị t t r ị ị tính.”

V a kh ị ó lúc này t ị ng qu n ph N ị v L ị ng a Th y ị ch thân a t ị nh ị ng lo ị v ị m ị, trên m t ị ng p tr a n nét c ị i. “Nô tài b a ị ki n Hoà n ch t v a Hu ch t. Hoà ng th ị ng nói các lo ị v ị v ị óc v a c t ị n c ng này Hoà n ch t c th ị i m a ị l a ch n.”

Tôi ch n l y m t x p g m t i thêu hoa v n chim công, quay sang nhìn My Trang, nói: “T t bây gi ã là quý th n r i, tuy n m c ã l ng l y h n ngày x a m t chút nh ng mu i luôn c m th y màu s c v n còn ch a n i b t, x p v i này t t may qu n áo là thích h p nh t y!”

My Trang c m x p v i ó m th lên ng ị, nói: “ p thì p th t nh ng ta c m th y có ph n lờ lo t quá, ta bây gi ã không còn tr , âu th dùng lo i màu s c nh th này c n a.” D t l i li n ch n l y m t x p g m Vân Côn màu s m, bên trên có hoa v n hình nh ng áng mây, m m c ị, nói: “Ta v n luôn c m th y màu s m này là h p v i mình nh t.”

Tôi m m c ị, nói: “Mu i nh là tr c ây t t thích nh t nh ng b xiêm y màu xanh b o th ch và màu t ị, không ng bây gi ã i tính r i!”

My Trang ch kh m m c ị. “Tu i ã l n r i, âu còn dùng c m y th màu ó n a.”

Tôi kh y t y m t cái. “T t úng là ch ng ra sao c , m i bao nhiêu tu i mà ã t oán than mình già nh th ch , khi n ng ị ta nghe mà khó ch u.”

My Trang còn ch a tr l i, L ng a Th y ng k bên ã c ị, nói: “Hai v n ng n ng u kiêu sa cao quý, gi ng nh nh ng bông hoa trong v n kia v y, ang vào h i n r , sao có th nói là ã già c.”

Tôi m m c ị, a m t li c h n. “Ch ng trách l i là t ng qu n ph N i v , th t bi t l y lòng ng ị khác quá.”

My Trang nói: “Sau khi Kh ng Trung M n b x t , b y lâu nay m i vi c v n luôn do L ng a Th y lo li u, có th coi là c n m n, dù sao c ng là ng ị t ng h u h Hoàng h u.”

Lòng tôi th m máy ng, ã hi u ra ý c a t y, bèn quay sang nói v i Ti u Doãn T : “ c Hu t t khen m t câu nh th ch ng ph i vi c d dàng gì, qua ó có th th y L ng công công th ng ngày ã h t mình v i ch c trách, ng ị hãy thay b n cung mang m i l ng vàng t i ây th ng cho L ng công công.”

L ng a Th y v i vàng kh u u t n, tôi và My Trang ng k vai nhau cùng xem v i, bàn xem nên may nh ng b xiêm y th nào. Tôi ch t nh t i m t chuy n, bèn nói: “Hoa Nghi l i ây, em x p g m thêu hình u h này t i L c Nghê c cho Di m Th ng t i, ch c cô y s thích lo i v i có hoa v n th này.”

My Trang thoáng l v ng c nhiên. “Mu i ã g p Di p th r i sao?”

Tôi v n cúi u xem v i, ti n mi ng áp: “G p r i, qu th c là không gi ng ng ị th ng.”

Hoa Nghi b ị c t ị c m l y x p v i, h ị i: “Ph ị i ngay sao?”

Tôi g t ị u, ch t b t c ị m t t ị ng. “Ta quên m t, mu ị không thông thu c ng ị l ị l ị trong cung l m, ị ta b o Ti u Doãn T ị i cùng v ị mu ị.”

Hoán Bích ị ng bên nghe th y th ị b ịn không vui, nói: “Ti u th ị quên m t b ị d ị ng c a cô ta sáng nay r ị sao? M t x p v i t t th ị này em t ị ng cho cô ta làm gì ch ị?”

“Ta ch ị ng qua th y các món ị trang s c c a cô y ph n nhi u làm t ị á m t h ị và á m t m ị, oán ch ị ng cô y s ị thích lo ị hoa v n này, do ó m ị b o Hoa Nghi mang ị t ị ng.” Tôi h ị cau mày l ị i. “Mu ị c ị ng m ị g p ị ng ị ta có m t l n th ị, sao b ị d ị ng c nh ị là oan gia t ị ki p tr ị c th ị?”

Hoán Bích ph ị i áo m t cái, tr ị môi nói: “Nô t th c s ị nhìn không v a m t cái b ị d ị ng kiêu c ị ng, ngang ng ị c c a cô ta, c ị làm nh ị b n thân gh ị g m l m!”

Tôi c ị i, nói: “Mu ị nói nhi u quá ị y, ch ị là m t x p v i th ị mà”, r ị l ị i ngo nh ị u qua nói v ị Hoa Nghi: “Nói v ị Di m Th ị ng t ị, tr ị i ang nóng n c, không c n ph ị t ị ị y t ị n.”

Th y Hoa Nghi ị ã ị r ị i, My Trang li n h ị cau mày, th p gi ị ng nói: “Ta ph ị khuyên mu ị m t câu này, ch ị nên ị t t v ị Di p th ị quá. ị ng nói là các phi th n khác, ngay ị n Thái h u c ị ng không ị a gì cô ta. Cô ta tính tình ị ng b ị ng, ng o m n, kh p h u cung này ch ị ng có ai thân c n ị c v ị cô ta c ị.”

Tôi m m c ị i, nói: “Mu ị c ị ng ch ị làm b ị làm t ch m t chút mà th ị, nhìn b ị d ị ng cô ta th ị m y ngày t ị t ch ị ng ch u t ị ch ị mu ị th nh an, thành ra mu ị không th ị tr c t ị p th ị ng gì cho cô ta ị c. Nh ị ng nói gì th ị nói cô ta c ị ng là ng ị c Hoàng th ị ng s ị ng ái, có m t s ị v ị c không nên b ị sót th ị h n.”

My Trang kh ị g t ị u. “Ng ị khác th ị không sao, nh ị ng th ị ng cho H Chi ịu nghi nh t ị nh ph ị c n tr ị ng, nh ị ng th ị bình th ị ng cô ta ch ị ng th ị m t ị ầu.”

Tôi ch nh l ị chi c vòng h ị phách b o th ch trên tay, c ị i nh t nói: “H Chi ịu nghi là ng ị ị ng u C u th n, m ru t c a Hòa M c Công chúa, con gái c a T n Khang Qu n chúa, cháu ngo ị c a V D ị ng ị tr ị ng công chúa, em gái h ị c a Hoàng th ị ng, thân ph n cao quý t t cùng, mu ị không mu n xem tr ị ng c ị ng không ị c.” Tôi h ị nh ị ng mày lên, bình th n nói t ị p: “Mu ị t t nhiên b ị t nên th ị ng gì cho cô ta.”

My Trang nghe th ị li n l ị v ị yên tâm. “Mu ị b ị t v y th ị t t”, sau ó t ị nhiên h ị mím môi l ị i: “Mu ị b ị t không, cô ta ị c s ị ng nh ị v y k th c có

liên quan r t l n t i phong hi u c a cô ta y.” My Trang ghé tai tôi, k l i t m cho tôi nghe ngu n c n m i v i c.

Th y th i gian c ng ã t ng ị, chúng tôi li n cùng dùng b a tr a Nhu Nghi ị n. Tôi c ị, nói: “V a n no xong, mu ị còn ch a mu n ng l m, t t l i ãy nói chuy n v i mu ị thêm m t lát n a nhé!”

My Trang c ị t m t m. “Ta v i mu ị ã lâu không g p t t nhiên có r t nhi u chuy n mu n nói v i nhau. Chi b ng chúng ta v a ng ị thêu thùa v a nói chuy n ị, mu ị th y th nào?”

Tôi che mi ng c ị nói: “Nh v y t t nhiên là r t t t r i. a bé này c a mu ị v sau còn ph i g i t là di n ng, t nh may nhi u qu n áo cho nó m t chút y!”

My Trang t i c ị r ng r . “Nh ng n m nay qu n áo ta làm cho Lung Nguy t còn ít sao, g n nh t t c c a nó u là do ta v i Kính Phi t tay làm y. Nh ng n u nh mu ị sinh con c ị, v y ch ng ph i ta s tr thành ng ị may qu n áo cho mu ị c ị sao, cái ch ý này c a mu ị úng là hay th t y!”

ng lúc nói c ị vui v , ch t nghe bên ngoài có ti ng b m báo: “Kính Phi n ng n ng và Lung Nguy t Công chúa t i.”

ôi tay tôi b t giác run run, v i vàng ng b t d y. Kính Phi v a i vào li n c ị, nói: “ úng là m t n i mát m , Hoàng th ng ph i b ra ba tháng m i xây xong Nhu Nghi ị n, qu nhiên ch ng khác gì ch n tiên c nh gi a nhân gian”, sau ó l i nhìn qua phía My Trang, c t ti ng c ị vui v . “Ta v a t i ng Lê cung, nh r Hu mu ị mu ị i cùng, nào ng g ã ti u thái giám trong cung c a mu i l i nói mu ị ã ra ngoài, ta t i ch Thái h u c ng không th y mu ị âu, suy ngh m t chút li n oán ngay ra là mu ị ã t i ch Hoàn Phi tr c c ta r ị”, nói xong li n m m c ị chào tôi.

Hàm Châu ang b Lung Nguy t trong tay, phía sau là nh m u C n N ng và m y ng ị b o m u c m theo các th qu n áo và ch i. Nhìn th y Lung Nguy t, lòng tôi b t giác v a chua xót v a m ng r , t a nh ang ng m m t viên ô mai trong mi ng, không tìm c a tay ra mu n b .

Lung Nguy t tr t xu ng t trong tay Hàm Châu, ngoan ngoãn hành l th nh an: “Lung Nguy t bá ki n Hoàn m u phi.”

Trông nó nh xúu, bé b ng, v y mà l i làm b nh ng ị l n th t áng yêu vô cùng. C n N ng ng k bên lúc này ã hoe hai m t, qu xu ng ngh n ngào nói: “Hoàn n ng n ng, chúng ta m i ó mà ã g n n m n m không g p nhau r i!”

Tôi b t giác r m l . “C n N ị ng, nh ng n m nay may nh có ng ị i theo Kính Phi ch m sóc cho Công chúa.” Nhìn qua phía Lung Nguy t, lòng tôi l i càng chua xót. “Công chúa xinh x n, áng yêu th này, t t nhiên là có m t ph n công lao c a ng ị.”

C n N ị ng v i vàng kh u u, hô lên “Nô t không dám.” Tôi t i lúc này m i quay sang nói v i Kính Phi: “Hôm qua nhi u ng ị không ti n nói l i c m t , hôm nay g p c t t mu i c ng không có l i gì khác nói.” K ó bèn qu xu ng hành i l . “Ch bi t c m n t t m y n m nay ã giúp mu i ch m sóc Lung Nguy t, coi nó nh con c a mình.”

Kính Phi v i vàng tôi ng d y, hai hàng l nóng c ng tuôn dài. “Mu i mu i bây gi ã ngôi phi, a v ngang ta, sao l i i hành i l v i ta nh v y ch , mu n làm ta t n th hay sao”, sau ó l i kéo tôi cùng ng ị xu ng. “M y n m nay, n u không có Lung Nguy t bên nói nói c i c i...” Nàng ta thoáng ng p ng ng r i m i nói ti p: “Tr c ây, nhìn C n Phi và L Chiêu dung u có con cái, ngay n oan Phi c ng có Ôn Nghi b u b n, lòng ta th t ng ng m vô cùng.”

Lung Nguy t sau khi hành l xong s m ã quay l i bên c nh Kính Phi, th y Kính Phi r i l thì v i vàng rút kh n tay ra, nhón chân lên a t i tr c m t nàng ta, nói gi ng non n t: “M u phi mau lau n c m t i, Lung Nguy t s ngoan ngoãn nghe l i, m u phi ng khóc n a.”

Kính Phi i khóc thành c i, a tay ôm Lung Nguy t vào lòng, ch tay v phía tôi. “Cái gì mà m u phi v i không m u phi ch , Hoàn m u phi m i là m ru t c a con, còn không mau qua ó b o m u phi b .”

My Trang c ng d dành: “Lung Nguy t ngoan, mau qua th m m u phi m t cái i nào.”

Tôi th m m ng r , m m c i dang tay v phía Lung Nguy t. Lung Nguy t a m t nhìn tôi r i l i nhìn Kính Phi và My Trang, t nhiên khóc òa lên: “M u phi không th ng con n a r i, mu n t ng con cho ng ị khác r i!”

Kính Phi th y nó khóc thì nôn nóng n n i s c m t tái nh t, v i vàng d dành: “Lung Nguy t ngoan nh th , m u phi sao có th không th ng Lung Nguy t c ch ?”

Lung Nguy t quàng tay qua c Kính Phi mà níu ch t, khi n mái tóc c a nàng ta r i b i, các th trang s c c ng u xiêu v o, Kính Phi ôm ch t Lung Nguy t vào lòng mà d dành, tôi thì ch bi t lúng túng gi nguyên t th dang tay, trong lòng trào dâng m t n i h t h ng khó mà miêu t b ng l i.

My Trang th y v y li n v i vàng ng ra c i nói dàn hòa: “O n O n qua ây Hu m u phi b nào.”

Lung Nguy t n ị c m t gi ịn gi ịa nhìn qua phía My Trang, v ịn b ịm ch t l y c K ịnh Phi không ch u bu ịng. M t lát sau nó m ị bu ịng K ịnh Phi ra, nh ịo vào lòng My Trang. My Trang v ịa vu t ve c ng n ng nó v ịa n ịi: “M u phi không ph ị là không th ịng O n O n, nh ịng có thêm m t ng ị n ịa th ịng O n O n không t t sao? Con nhìn xem Hoàn m u phi th ịng con ịn c n ịo k ịa.” N ịi xong b ịn nh ịy m t ra hi u v ị t ịi, ý b ị t ịi ịng n ịn n ịng.

T ịi hi u ý, b ịn c ịn ịn lòng m ịnh, m m c ịi n ịi: “ ịng th ị, Hoàn m u phi c ng r t th ịng Lung Nguy t, Nguy t Nhi l ị ịy th m m u phi m t c ịi c không n ịo?”

Th y Lung Nguy t tr ị tr ị do d ị, K ịnh Phi b ịn c ịi tr ịu: “Ph ị ho ịng x ịa nay v ịn lu ịn khen con c ị m c m ịa, h ịm nay r t cu c b ị làm sao v y?” Lung Nguy t th y K ịnh Phi và My Trang ịu g t ịu ịng ý, m ị gh ịe u t ị kh th m l ịn má t ịi m t c ịi, ngay sau ó ị l ị v ị vàng ch y tr v ịi C n N ịng b ị.

Lòng t ịi v ịa ng t ng ịo l ị v ịa m ng r ị, n ị m vui c ịa m t ng ị làm m ch c không gi ị h n ị c th n ịy. T ịi c m m t qu ph t th v ịng m trong khay l ịn ịa cho Lung Nguy t, Lung Nguy t li n ịm vào lòng mà ch ị ịu cùng C n N ịng. T ịi m m c ịi d ị dành n ị: “Ch n ịy c ịa Hoàn m u phi m ịt m ị, l ị c ị qu ph t th ị ch ị, khi r nh r ị Lung Nguy t có mu n t ị ịy không n ịo?”

Lung Nguy t m t m c c ịi ịu ngh ch qu ph t th trong tay, m ị ng t ịi c ịi r ng r ị: “Lung Nguy t th ịch t ị, c ịi u khi n ịo m u phi t ị th ị Lung Nguy t m ị t ị, Lung Nguy t không th b ị m u phi l ị m t m ịnh mà t ị ịy ch ị c ị.”

K ịnh Phi nghe v y th ị càng thêm vui m ng nh ịng ịng th ị c ng có chút x u h ị, c ịi n ịi: “Nh ịng n m nay n u không có Lung Nguy t, cu c s ng c ịa ta ch ng b ị t s t nh t t ị c n ịo n ịa, r t cu c v ịn là hai m con b n ta n ịng t ịa vào nhau mà s ng.”

T ịi v ị c ịi n ịi: “ ịng th ị, may nh ị có t t n ịn mu ị m ị c y ịn tâm ph n n ịo.”

C n N ịng ịng k b ịn c ịi n ịi: “K ịnh Phi n ịng n ịng th ịng Công chúa l m, các th qu n ịo, c c ịa Công chúa ịu không cho ng ị khác m ị tay vào, g n nh ị là t m ịnh làm l y t t th y.”

T ịi nhìn b v ịy áo l ịa m ng màu c ịng các món trang s c trên ng ị Lung Nguy t, th y qu th c là v ịa v ịn ịng y ịu v ị c ịng, b t gi ịc l ị c ịng c m k ịch, n ịi: “T t qu ị ị có lòng r ị, mu ị mu ị th c s không b ị t n ịn c m n th n ịo m ị ph ị.”

Kính Phi b o C n N ị ng b Lung Nguy t lui ị, sau ó li n mím môi c ị, nói: “Mu ị c m ị n ta làm gì, tính ra ph ị là ta c m ị n mu ị m ị úng. N u không vì khi ó mu ị suy ngh chu toàn, ị li toàn b ị các cung nhân trung thành c l c cho ta, ch e ta mu ị n ch m sóc cho Lung Nguy t c ng ch ng d dàng n th ị”, r ị li n l n ti ng hô lên: “ ị u vào ây c ị.”

L p t c có hai ng ị ị vào, chính là Ph m Nhi và Ti u Liên T ị, nhìn th y tôi c hai ị u l v v a ng c nhiên v a vui m ng, v ị vàng qu xu ng th nh an. Kính Phi c ị, nói: “Bi t mu ị ấ v ị, hai ng ị b n h ị u vô cùng m ng r ị, nên ta bèn mang h t ị ây luôn th ị.”

Tôi v ị vàng b o b n h ị ng d y, nh ng l ị th y thi u m t B ị Nhi, bèn nghi ho c h ị: “Sao không th y B ị Nhi ầ v y?”

Ti u Liên T ị v a nh nói gì, ch t Kính Phi li c nhìn qua, th ị là y bèn cúi u a tay áo lên lau n ị c m t, nói: “Mùa ông n m kia B ị Nhi ấ m c b nh qua ị r ị.”

Kính Phi dùng kh n tay kh ị lau khoe m t, nói v ị gì ng xót xa: “B ị Nhi b c m nh, không th quay l ị h u h mu ị n a r ị. Mu ị mu ị v a t ị Nhu Nghi ị n, dù sao c ng c n có m t s ng ị c v a trung thành v a c l c tr giúp, ta làm t t c ng ch có th tr nh ng ng ị này v l ị bên c nh mu ị mu ị thôi.”

Tôi v ị vàng xua tay nói: “Nh v y ầ có c, t t m y n m nay ấ quen dùng b n h r ị, tr h v ch mu ị thì sao này bi t ph ị làm sao.”

Kính Phi m m c ị, nói: “Gi a chúng ta còn c n nói nh ng l ị nh v y n a? Tr c ây mu ị giao b n h cho ta, th nh t là suy ngh cho ta và Lung Nguy t, th hai là cho b n h có c m t ch dung thân. Nh ng bây gi mu ị ấ tr v r ị, t t nhiên có vô s ng ị trong cung s l ị t tâm t lên ng ị mu ị, do ó dùng ng ị c thì v n yên tâm h n m t chút.”

Tôi a m t li c nhìn Ti u Liên T ị, tr m gi ng nói: “Ng ị khác thì không có gì, nh ng Ti u Liên T ị có bi t chút võ công, l u l ị bên c nh t t b o v cho Lung Nguy t c ng t t.”

Kính Phi b t giác thoáng l v th ng c m, kh th dài m t ti ng. “Lung Nguy t s m mu ị n gì c ng ph ị tr v bên c nh mu ị, ta còn gi Ti u Liên T ị l ị làm gì. Hu ng chi gi mu ị ang có thai, bi t bao nhiêu ng ị ang ng k bên rình r p, có m t ng ị bi t võ công bên v n h n.”

Tôi ý quan sát Kính Phi, k th c nàng ta c ng ba m ị tu ị r ị, ch là x a nay an d ng r t t t, l ị không có tâm s gì m y, do ó trông m ị tr h n m t chút. Ngoài ra nàng ta v n luôn n m c gi n d ị, th nên so v ị m y n m tr c

ây không có bao nhiêu thay đổi. Chỉ khi hình thành nét s u, tôi mới có thể nhìn thấy một chút dấu tích mà thời gian trôi trên khuôn mặt nàng ta. Có lẽ, những nếp nhăn nhỏ xíu ở mắt và nh , còn thoáng v m áp dụng, do óc không nhớ gì từ dung của nàng ta.

Tôi th m c m kích thích áo của nàng ta, bèn cười nói: “Tôi đã có lòng yêu như vậy, muội muội không tin cứ thử đi”, sau đó lấy tay gõ vào Ti u Liên T và Ph m Nhi li. “Mau c m t cái n chi u c c a Kính Phi n ng n ng m y n m nay đi.”

Ti u Liên T và Ph m Nhi y li khi u t n, Kính Phi v i vàng b o b n h ng d y, ch tay v phía Ti u Doãn T ang canh ch ng bên ngoài. “So ra ta vẫn còn thua kém Hu mu i mu i nhi u, v a r i khi nhìn thấy Ti u Doãn T ang canh ch ng ngoài c a i n, ta liền oán ngay ra là Hu mu i mu i s m ã mang tr ng i r i.”

My Trang cười mỉa, nói: “Mu i v i Kính Phi t t u có tâm tư gì ng nhau thôi mà, u lo không có ai cùng Hoàn Nhi lo li u vi c Nhu Nghi i n, dù sao Hoàn Nhi c ng ang có thai, nhi u khi m i m t, âu th quán xuy n h t c.”

Kính Phi phe ph y cây qu t tròn màu trắng hình non n c Giang Nam, chỉ c vòng ngọc bích trên tay long lanh phát sáng, kết hợp với viên châu tròn xoè ánh trên cây trâm cài tóc làm toát ra một vẻ đẹp đáng khố t . Nàng ta mỉm cười nhìn bóng tôi, khẽ nói: “Mu i mu i tr i qua bao phen ho n n n mà vẫn may không h suy gì m, th t khi n ng i ta ph i ng ng m . Sau khi H Chiêu nghi h sinh Công chúa, Hoàng th ng v n luôn mong cô ta có thể mang thai l n n a, ti c r ng phúc ph n r t cu c ã ch ng n v i cô ta.”

Tôi ng i xu ng chỉ c gh ch m hình hoa mai lá trúc bên c a s , trên chỉ c bàn nh c nh ó t m t chỉ c bình m nhân làm bằng s tr ng Nh Châu, bên trong c m hoa t ng vi v a m i hái v , ó là một th màu v a m m m i l i v a nhi t li t, y v quy n r . Tôi a tay khẽ gõ một cái, l p t c có m y gi t n c nh trong veo mát l nh ch y xu ng t trên nh ng chỉ c gai m m trên cành hoa, khi n ng i ta g n nh quên m t r ng nh ng chỉ c gai y u r t s c nh n.

Tôi mỉm cười n n nã. “Tôi đi đi c ng r t may m n, ch ng qua hi n gi b v ng b n m t chút b i chuy n t ng s mà thôi.”

Kính Phi ch m rãi phe ph y qu t, bên khóe môi thoáng một nét cười ý v sâu xa. “Nói thì Ngụy Ngụy t Y n xung nguy t, ta k cho muội nghe chuyện này thú v vô cùng. Khuê danh của oan Phi t t là Ngụy t Tân, trong khi ó ng i ta nói trong tên của T Ti p d có một ch y n, l i trú t i

cung i n phía b c, cho nên ng v i sao Nguy Nguy t Y n. Nh ng c d a theo cái tên mà xét nh v y T Ti p d hi n nhiên không xung kh c v i Hoàng h u và Thái h u, mà ph i là oan Phi t t m i úng. Mu i nói xem cái thuy t v Nguy Nguy t Y n kia có khiên c ng không nào? Vì s ng i ta bàn tán, quăng th i gian tr c oan Phi t t dù b m c ng ch ng dám nói gì, may mà c n b nh ã kh i r t nhanh.”

My Trang nghe v y li n kh m m c i. “B m mà ch ng nói ti ng nào, oan Phi t t úng là ôn hòa quá, tính khí nh v y th c ch nên ngày ngày tr c m t B Tát mà t ng kinh c u phúc thôi!”

Tôi kh nh p m t ng m trà hoa m c tê, mi ng thì c i kh mà không nói n ng gì, th m ngh oan Phi âu ph i là m t ng i y u u i, ch ng qua là không mu n sinh chuy n th phi mà thôi.

Kính Phi sinh lòng c nh giác, kh y tay My Trang m t cái, c i m ng: “Cái gì mà B Tát v i không B Tát ch , mu i mu i còn ch a ng tr a mà ã nói mê r i sao?”

Tôi h i nh ch khỏe môi, m m c i nói: “Kính Phi t t th c ã c n th n quá r i, My t t và chúng ta thân m t v i nhau nh th , không h có ý gì khác âu.”

My Trang nh t th i t nh ng , hai má b t giác h i ng “Mu i th c s không c ý âu. Có i u chúng ta nói chuy n úng là c n c n th n, Hoàn Nhi v a m i quay v , sau này không bi t s có bao nhiêu k mang chuy n này ra bày trò ây.”

Kính Phi kh th dài m t ti ng, h i cau mày l i. “L n này mu i mu i v cung, Hoàng th ng nói v i bên ngoài là n m x a mu i t i chùa Cam L c u phúc cho i Chu. Nh ng ch c n là ng i ã vào cung h i lâu m t chút thì u bi t r ng n m x a t i sao mu i l i xu t cung, mà trong cung ng i nhi u mi ng l m, ch e s có r t nhi u chuy n th phi xu t hi n.”

Sau m t h i lâu trò chuy n, mái tóc c b i t sáng c a tôi s m ã tr nên l ng l o, nhìn b ng b nh nh m t ám mây, nh ng tâm tr ng thì l i ch ng buông l ng chút nào. Tôi c i nh t, nói: “N i nào có ng i, n i ó t có chuy n th phi, chúng ta v n là nh ng ng i s ng gi a th phi r i, còn có gì mà ph i s n a ây?”

Kính Phi kh m m c i. “Làm ng i mà ngh thoáng c nh v y là t t nh t.”

Chúng tôi c th trò chuy n v i nhau, th nh tho ng l i nhìn C n N ng ch i ùa v i Lung Nguy t, tâm tr ng khá là vui v . Ch t có m t ti u cung n tên B o Bình ng Lê cung b c vào, sau khi hành l v i My Trang bèn nói: “N ng n ng, Thái h u s p t nh gi c ng tr a r i y!”

My Trang h h ng nói: “ m, ã chu n b s n ki u ch a?”

B o Bình c ng khá lạnh l i, l p t c áp gi ng giòn tan: “B ch Linh t t nói n ng n ng ã t i ch Hoàn Phi n ng n ng, nh t th i ch e khó mà v ng Lê cung ngay c, li n b o nô t mang theo ki u t i ch s n bên ngoài Nhu Nghi i n.”

Kính Phi mím môi c i, nói: “Hu Quý th n ngày càng bi t d y b o ng i d i h n r i, m t ti u nha u m i m i l m, m i sáu tu i mà ã nhanh nh n, thông minh nh v y khi n ng i ta v a nhìn ã th y thích.”

My Trang b t c i khúc khích, nói: “Mu i có bi t d y b o ng i d i gì âu, ch ng qua là ng Lê cung v n ít ng i, n u ai c ng ng c ngh ch thì còn làm c vi c gì n a.” D t l i, t y l i quay sang c i nói v i tôi: “Hôm qua khi mu i v , Thái h u nói mu i ang có thai, l i ph i i ng v t v , không c n t i th nh an n a. Hôm nay hãy cùng ta qua ó luôn i.”

Tôi kh g t u. “Mu i c ng ang nh qua ó ây, ch là ch a bi t nên t i vào lúc nào thì thích h p. T t là ng i hi u rõ Thái h u nh t, mu i c i theo t là không sai vào âu c.”

Kính Phi th y chúng tôi chu n b r i i, bèn v i c i, nói: “Hoàn Phi v i Hu Quý th n hãy i cùng luôn i, trên ng c ng ti n chi u ng cho nhau, b n cung v tr c ây!” Nói r i li n ng d y.

Phía bên kia, Lung Nguy t ang ôm qu ph t th ch i ùa vui v , th y Kính Phi nh i mà không mang theo mình, ôi m t b t giác o qua o l i, nôn nóng b t khóc òa lên.

Kính Phi vô cùng xót xa, v i vàng d dành: “Nguy t Nhi ngoan, gi con hãy l i Nhu Nghi i n v i m u phi c a con nhé, c không nào?”

Lung Nguy t nghe nói không th quay l i Chiêu Quân i n thì làm sao ch u, l p t c qu y khóc đ h n, còn ôm ch t l y chân Kính Phi không buông. Kính Phi c ng vô cùng l u luy n, Lung Nguy t nhìn qua phía tôi v chán ghét, khóc n c n nói: “Hoàn m u phi v a m i quay v , m u phi li n không th ng con n a. T i sao Hoàn m u phi ph i quay v làm gì ch ?”

Tôi ng n ra, t a nh b ai ó tát cho m t cái th t m nh, hai m t hoa lên, m m mi ng ng ng t.

Kính Phi nh t th i c ng ngây ra, bi n h n s c m t, v i vàng gi i thích: “Hoàn Phi mu i mu i, ta ch a t ng d y Nguy t Nhi nói nh ng l i th này”, sau ó li n trách Lung Nguy t: “Ai d y con nói nh v y y? ã làm m u phi c a con t c gi n r i kia?”

Lung Nguy t có chút s hã, tay n m góc áo, m c kêu lên: “Tr c gi con ch a t ng g p Hoàn m u phi, th mà cô ta v a t i, m u phi li n không c n con

n a, còn g t con r ng cô ta m i là m u phi c a con...” Nói xong l i thút thít b t khóc.

S c m t Kính Phi lúc tr ng lúc , lúng túng nhìn tôi, nói: “Lung Nguy t còn nh ... H n n a tr c ây, Hoàng th ị ng ch a t ng cho phép b n ta nh c n mu i tr c m t nó... ta...”

Tôi lúc này ã d n bình t nh tr l i, ch bi t c s c kìm nén n i chua xót trong lòng. “L n này mu i v cung qu th c ã mang t i cho t t không ít r c r i. Mu i v n là m t ph phi, Hoàng th ị ng không cho phép nói v i Công chúa c ng là l th ị ng. Có m t m u phi nh mu i l nào là vi c v vang l m hay sao?”

Kính Phi v i vàng an ị: “Lung Nguy t không hi u chuy n, mu i mu i ch nên th ị ng tâm quá. Hoàng th ị ng tuy có lòng gi u gi m... nh ng... dù sao v n r t th ị ng mu i mu i”, nói xong li n d u gi ng nói v i Lung Nguy t: “Con ã làm m u phi t c gi n r i kìa, còn không mau mau nh n l i i.”

Lung Nguy t tuy còn có chút không cam tâm nh ng r t cu c v n ngoan ngoan nhún ng ị hành l , th p gi ng nói: “Hoàn m u phi ị ng t c gi n n a.” Nói xong li n n m ch t l y tay Kính Phi, ngây th ị làm n ng: “Nguy t Nhi ã nh n l i v i Hoàn m u phi r i, m u phi ị ng gi n con n a nhé!” sau ó l i m c lâu bầu: “Tr c ây m u phi ch a t ng nói Nguy t Nhi nh v y.”

Lung Nguy t tuy còn nh tu i nh ng khi x ng hô l i c ý phân rõ “Hoàn m u phi” và “m u phi”. Lòng tôi lúc này l i càng ngu i l nh, ph i c h t s c m i kìm c n c m t không r i, v i vàng ngo nh u qua h ị ng khác, ch t l i nhìn th y My Trang a qu t lên che m t, nháy m t ra hi u v i mình.

Tôi l p t c hi u ra, c g ng l y l i tình th n, quay u l i m m c ị, nói: “T t ch trách Lung Nguy t, ây v n là l i c a mu i, v a m i quay v ã b t nó nh n mu i làm m u phi, hoàn toàn quên m t sau khi sinh nó c ba ngày mu i ã r i b nó, bao n m nay hai m con ch a t ng g p l i l n nào, mà t t l i th t lòng yêu th ị ng nó, nên nó t t nhiên coi t nh m ru t c a mình v y. Ch vì m t ti ng m u phi mà Lung Nguy t g i t t , mu i c ng không bi t ph i c m n t t th nào m i ph i r i.”

S c m t Kính Phi c ng d n hòa hoãn tr l i, v i nói: “Mu i mu i nói th ị là khách sáo quá r i, chúng ta còn ph i phân bi t ai v i ai làm gì n a. N m x a mu i giao Lung Nguy t cho ta k th c c ng là vì ta thôi.”

Tôi c m l y bàn tay Kính Phi, l i kéo tay Lung Nguy t l i. Bàn tay Lung Nguy t th t nh bi t m y, non n t bi t m y, t a m t phi n lá non m m m i v a m i nhú. Tôi th ị ng tâm t t , bàn tay con gái ru t c a tôi, v y mà tôi l i ph i t mình giao vào tay ng ị khác. Th nh ng dù th ị ng tâm n m y tôi v n

phần tôi cũng thân thiết với Kính Phi. “Bây giờ mẹ còn mất vì chuyện này hay không?” Tôi mất tay cầm tay Kính Phi, mất tay khu vực về bên mình. “Bây giờ mẹ cũng có thai, quyết không có thể gian khổ cho Lung Nguyệt. Nói theo lòng hai mẹ con mẹ đã xa cách bao nhiêu nay, mẹ cũng nên nghĩ đến nên chăm sóc trẻ con thế nào. Do đó trước khi mẹ sinh ra, hãy nghĩ đến có thể Lung Nguyệt là Quân Chiêu cũng chăm sóc giúp mẹ. Chẳng hay mẹ có thể giúp mẹ vì chuyện này không?”

Trên mặt Kính Phi thoáng qua một tia mừng vui rạng rỡ, ngay sau đó đã lập tức nguôi ngoi. “Hoàn Phi mẹ cũng tin tưởng ta như vậy, ta có lý nào lại không nghĩ đến? Mẹ nói là giúp mẹ mọi tháng, dù là giúp mẹ cũng chỉ ta chăm sóc lòng. Mẹ cũng yên tâm đi nhé.”

Và nói, nàng ta vẫn nắm chặt lấy bàn tay Lung Nguyệt, chẳng nhẽ mãi không buông mẹ ra.

Lung Nguyệt nép sát vào bên cạnh Kính Phi, hoàn toàn chẳng còn chút vẻ hot bỏng lạnh lẽo nào, chỉ thấy Kính Phi không còn nóng nữa.

Mỹ Trang nắm tay khu vực bàn tay tôi, cũng mất mặt, nói: “Hoàn Nhi nói rất phải, bây giờ mẹ cũng có thai, thái y lại nói cái thai không ổn, không thể va chạm, cũng không thể đi đâu. Lung Nguyệt tu là còn nữa, lẽ ra vào thì phải làm sao. Kính Phi trước đây cũng chăm sóc cho Lung Nguyệt bao lâu nay rồi, xin hãy giúp thêm một chút thời gian nữa đi.”

Thần sắc Kính Phi dần buồn lắng, nàng ta nắm tay Lung Nguyệt, nói: “Nói vậy cũng phải. Sau khi quay về ta nhất định sẽ đi Lung Nguyệt chăm sóc, không nói chuyện gì mà quyết phá hủy, bằng không lẽ ra phải đi em trong bụng mẹ thì thế là hỏng hết.” Thấy tôi mất mặt cũng vì cảm tâm tình nguy hiểm, nàng ta lại nói thêm: “Thời gian không còn sớm nữa, hai mẹ con mẹ mau đi thôi anh Thái hậu, ta và Lung Nguyệt và Quân Chiêu đi trước.”

Lung Nguyệt chỉ mong nghe thấy lời này, vội vàng theo Kính Phi rời đi, không ngoảnh đầu nhìn tôi lần nữa.